Ασκητές μέσα στον κόσμο: Πατήρ Ευστράτιος Παπαχρήστου

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 11 Ιουνίου, 2019

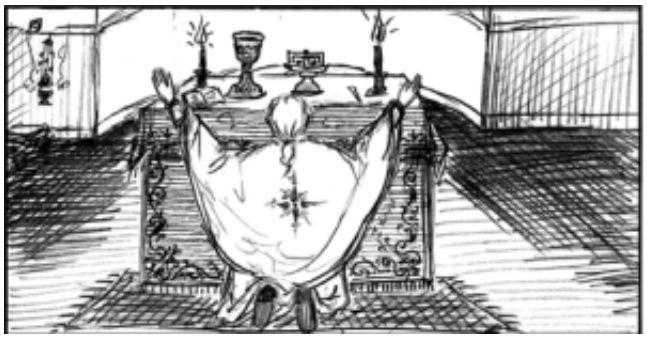

Καταγόταν ἀπό τό Ἀγρίνιο ἀλλά γεννήθηκε στό χωριό Σκουτερά Τριχωνίδος Ἀγρινίου τό 1910, ὅπου ἦταν ὁ πατέρας του τότε ἐφημέριος.

Οἱ γονεῖς του, ὁ ἱερεύς Χρῆστος Παπαχρῆστος καί ἡ Θεοφάνη, ἦταν πολύ πιστοί καί εὐλαβεῖς καί ζοῦσαν μέ ἀκρίβεια τήν ὀρθόδοξη παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ Κύριος τούς ἐκάλεσε ἐνωρίς κοντά Του καί ἄφησαν ἡ μέν μητέρα σέ ἡλικία 5 ἐτῶν καί ὁ πατέρας σέ ἡλικία 14 πεντάρφανο τόν μικρό Εὐστράτιο. Παρά ταῦτα ἡ βαθειά πίστη, ἡ εὐλάβεια καί ἡ ἀγάπη στήν Ἐκκλησία πού τοῦ φύτεψαν οἱ γονεῖς του τόν διατήρησαν πιστό καί καθαρό μέσα στήν Ἐκκλησία. Ὄχι μόνο δέν παρασύρθηκε ἀπό τόν κόσμο ἀλλά καλλιέργησε καί αὔξησε τόν πόθο του νά διακονήση τήν Ἐκκλησία ὡς ἱερεύς.

Πολύ βοήθησε τήν κατά Θεόν προκοπή του καί τό ὅτι τό γενεαλογικό του δένδρο εἶχε εὐλαβεῖς καί ἀξιόλογους ἱερεῖς, κοντά στούς ὁποίους ζοῦσε πνευματική ζωή καί καλλιέργησε τήν ἱερατική του κλήση. Ὁ ἀδερφός τοῦ πατέρα του, Νικόλαος, ἦταν ἱερεύς στήν Μεγάλη Χώρα καί ὁ ἀδελφός τῆς μητέρας του, Ἀρχιμ. Ἀπόστολος Φαφούτης, ὁ γνωστός «Παπαποστόλης», ἦταν ὁ κληρικός ὁ ὁποῖος ἔσωσε μέ τήν θυσία του καί τήν προσφορά του τό Ἀγρίνιο.

Ὁ Εὐστράτιος γνώριζε ἁγιογραφία καί καλλιγραφία, ἦταν αὐτοδίδακτος καί μέ τήν τέχνη αὐτή ἐξοικονομοῦσε, πρίν γίνη ἱερεύς, τά πρός τό ζῆν. Εὑρίσκονται ὡραιότατες εἰκόνες του πού κοσμοῦν τούς ναούς τῆς περιοχῆς.

Μέ τήν εὐλογία τοῦ Κυρίου ἔκανε οἰκογένεια. Ἐνυμφεύθη τήν εὐλαβῆ Θεοδοσία μέ

τήν ὁποία ἀπέκτησαν ἕξι τέκνα (τά δυό ἐκοιμήθηκαν σέ βρεφική ἡλικία).

Ἀνέθρεψαν τά παιδιά τους ἐν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου μέ ἀποτέλεσμα καί οἱ τρεῖς γυιοί νά γίνουν θεολόγοι καί μάλιστα οἱ δυό κληρικοί, ἡ δέ θυγατέρα τους εἶναι ψυχή ἀφιερωμένη στόν Θεό.

Στά παιδιά του ὁ Εὐστράτιος εἶχε πολλή ἀγάπη μέχρι αὐτοθυσίας. Ἦταν ὅμως αὐστηρός καί ἀνυποχώρητος στίς ἀταξίες τους καί στίς ἀνυπακοές τους, τίς ὁποῖες παρουσίαζαν ὡς παιδιά.

Τό 1937 χειροτονήθηκε ὁ Εὐστράτιος ἱερεύς ἀπό τόν τότε Μητροπολίτη Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κύριο Ἱερόθεο. Φλόγα καί πόθο εἶχε νά διακονήση τήν Ἐκκλησία, ἀφοῦ ἄλλωστε ὅλη ἡ παιδική καί ἡ ἐφηβική ζωή του βιώθηκε μέσα στήν Ἐκκλησία.

Ὑπηρέτησε σέ τρεῖς ἐνορίες, Σκουτεσιάδα, Ἐλαιόφυτο καί Μεγάλη Χώρα, ὅλες τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίδος Ἀγρινίου.

Ἡ ἱερατική του διακονία ἦταν μία συνεχής καί ἀδιάκοπη προσφορά στό φρικτό Θυσιαστήριο καί στίς ψυχές τῶν χριστιανῶν. Ἡ θερμή πίστη του, ἡ ἀγάπη του στόν Θεό καί στήν Πατρίδα, ἡ ἀγάπη του στούς Ἁγίους, στίς ἀκολουθίες, στήν ἀκρίβεια τοῦ τυπικοῦ τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν καί στήν ἐν γένει λατρεία τόν ἔκαναν κληρικό πού σήκωνε ἐπάνω του μέ εὐθύνη τήν παράδοση τοῦ γνησίου ὀρθοδόξου κληρικοῦ καί τοῦ συνειδητοῦ Ρωμιοῦ.

Ποτέ δέν ἀνέχθηκε τά παιδιά του νά ἀτακτοῦν μέσα στό Ἱερό Βῆμα. Ποτέ δέν ὑπεχώρησε καί δέν ἔβαλε τηλεόραση στό σπίτι του, ἀλλά ἔλεγε συχνά: «Ἱερεύς καί τηλεόραση δέν συμβιβάζονται».

Λειτουργοῦσε καί τίς μικρές λεγόμενες γιορτές καί δέν ἐπέτρεπε νά παραλειφθῆ τίποτε ἀπό τήν σειρά τοῦ τυπικοῦ κατά τίς ἀκολουθίες. Ἔκανε τίς ἀκολουθίες του καθημερινῶς καί μέχρι τίς τελευταῖες μέρες τῆς ζωῆς του στό δωμάτιό του. Ὁ Κύριος τοῦ χάρισε ἐπί πλέον θαυμάσια φωνή καί μ᾽ αὐτήν ἔψαλλε μέρα καί νύχτα δοξάζοντας τόν Θεό.

Στήν ἱερατική του διακονία εἶδε πολλά θαύματα. Ἀρχικά ὁ ἴδιος μέ ἀλλεπάληλα θαύματα σώθηκε ἀπό τούς ἀντάρτες καί τούς Γερμανούς ὅταν ἐκεῖνοι περισσότερες ἀπό ἕξι φορές τόν ἔσυραν στό ἐκτελεστικό ἀπόσπασμα.

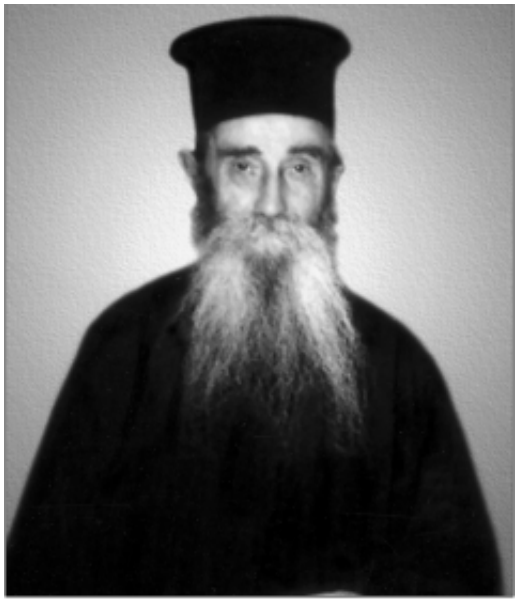

Ὁ π. Εὐστράτιος Παπαχρήστου

Τό 1959, στίς 12 Σεπτεμβρίου, λειτουργοῦσε στόν κοιμητηριακό ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μεγάλης Χώρας τῆς ἐνορίας του. Ὁ ναός αὐτός εἶναι πρωτοχριστιανικός (τοῦ 6ου αἰῶνος μ.Χ). Ὅταν ἄρχισε τόν Ὄρθρο καί προχώρησε ἦρθαν δυό ἀδελφοί οἰκογενειάρχες. Ὁ ἕνας εἶχε παραμορφωμένο τό σαγόνι του καί δέν μποροῦσε νά μιλήση. Ὁ ἄλλος ζήτησε ἀπό τόν π. Εὐστράτιο νά τοῦ πῆ ἄν γνωρίζη στό Ἀγρίνιο κανένα καλό γιατρό. Ὁ π. Εὐστράτιος τούς εἶπε: «Καθῆστε ἐδῶ καί ἡ Παναγιά μας εἶναι ὁ καλύτερος γιατρός». Πράγματι παρέμειναν καί τό θαῦμα ἔγινε. Ὅταν ψαλλόταν τό «Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω Σε...» τῆς δοξολογίας, ὁ Ἰ. Νάκος, ὁ ἀσθενής, φώναξε δυνατά: «Παναγιά μου», ἔτρεξε στήν θαυματουργό εἰκόνα τῆς Παναγιᾶς μας καί ἔγινε τελείως καλά.

Τό καλοκαίρι τοῦ 1960 τόν ἐπισκέφθηκε ἡ κ. Π. μέ τόν σύζυγό της καί τοῦ ἀνέφεραν τόν πόνο τους γιατί δέν εἶχαν παιδιά. Ὁ π. Εὐστράτιος τούς εἶπε: «Μή φοβᾶσθε. Νά ἐξομολογηθῆτε εἰλικρινά, νά νηστεύσετε, θά τελέσουμε θεία Λειτουργία, ἂν μπορῆτε νά κοινωνήσετε, καί ὁ Κύριος θά κάνει τό θαῦμα του». Ἔτσι ἔκαναν καί τό θαῦμα ἔγινε. Σέ σαράντα ἡμέρες ἡ γυναῖκα ἔμεινε ἔγκυος.

Τήν ἄνοιξη τοῦ 1961 εἶχε φοβερή ἀνομβρία. Δέν εἶχαν γίνει τά ἀρδευτικά ἔργα τοῦ Ἀχελώου καί τά καπνά, ἡ κυρία ἀπασχόληση τῶν ἀνθρώπων, κινδύνευαν λόγῳ ξηρασίας. Οἱ κάτοικοι τῆς ἐνορίας ἦταν ἀνάστατοι. Ὁ π. Εὐστράτιος κάλεσε τούς χριστιανούς καί τούς εἶπε: «Νά νηστέψουμε, νά ἐξομολογηθοῦμε καί νά λιτανεύσουμε τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας μας. Ὁ Θεός μας θά δώσει βροχή». Ἔτσι καί ἔγινε. Τήν 29η Μαΐου 1961 ἔγινε λιτανεία. Ὅταν ξεκίνησε ἡ λιτανεία οὔτε ἕνα συννεφάκι δέν ὑπῆρχε στόν οὐρανό, καμμία ἔνδειξη βροχῆς. Μέχρις ὅτου ὅμως ἐπιστρέψουν στό Ναό, κατέκλυσε τό χωριό ἡ βροχή. Δῶρον Θεοῦ καί θαῦμα.

Στίς 7 Σεπτεμβρίου τοῦ 1963 μετά ἀπό τήν θεία Λειτουργία πού εἶχε τελέσει, ἦρθε ὁ Σπυρίδων Τ. καί τοῦ ἀνέφερε ὅτι κάμπια πολλή κατέστρεψε τό τριφύλλι του καί τήν οἰκονομία του. Ὁ π. Εὐστράτιος πῆγε μαζί του στό χωράφι καί ἔκανε ἁγιασμό. Οἱ περίοικοι εἰρωνεύτηκαν τόν Σπῦρο γι᾽ αὐτό πού ἔκανε. Ἀφοῦ ἔγινε ὁ ἁγιασμός καί ἔφυγε ὁ Ἱερέας, σέ λίγο ἦλθε χαρούμενος ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ χωραφιοῦ ὁμολογώντας ὅτι ὅλη ἡ κάμπια μετά τόν ἁγιασμό ἔπεσε στό παρακείμενο αὐλάκι μέ τό νερό. Πρασίνισε τό νερό.

Κάποτε ἔκανε στό σπίτι του στήν Μεγάλη Χώρα εὐχέλαιο. Ξαφνικά ἦλθε τό ζεῦγος Α. Λ. μέ τό μικρό παιδάκι τους στά χέρια. «Πάτερ, σταύρωσε τό παιδί, εἶναι πολύ ἄρρωστο. Σταύρωσέ το καί θά τό πᾶμε ἀμέσως στόν γιατρό στό Ἀγρίνιο». Ὁ π. Εὐστράτιος τό σταύρωσε μέ τό ἅγιο ἔλαιο τοῦ εὐχελαίου καί τούς εἶπε: «Πηγαίνετε στό σπίτι σας. Τό παιδί θά γίνει καλά». Ἔτσι καί ἔγινε.

Ἔρχονταν πολλοί μέ πνεῦμα ἀκάθαρτο, μέ ἐπήρεια πονηροῦ καί ἀφοῦ τούς διάβαζε, θεραπεύονταν.

Πολλά ζῶα, ἄλογα, πρόβατα κ.λ.π., ἕτοιμα νά ψοφήσουν, μόλις ἔκανε ἁγιασμό καί τά ράντιζε, γίνονταν τελείως καλά.

Δέν εἶναι λίγες οἱ περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες, ἐνῶ οἱ ἀγρότες ράντιζαν τά καπνά μέ πολλά φάρμακα γιά νά τά σώσουν ἀπό τό σκουλήκι πού τά θέριζε καί δέν ἔφερναν ἀποτελέσματα, μόλις ἔκανε ἁγιασμό ὁ π. Εὐστράτιος ἀμέσως ἐξαφανιζόταν τό σκουλήκι.

Ἡ Ἑλ. Ἐπ. εἶχε μεγάλο ἀλλεργικό πρόβλημα. Ἔφθασε σέ ἐπικίνδυνη κατάσταση. Οἱ γιατροί ἔδειξαν ἀδυναμία θεραπείας καί οἱ γονεῖς κατέφυγαν στόν π. Εὐστράτιο. Μία ἑβδομάδα τούς εἶπε θά προσευχηθοῦμε θερμά καί ὁ Κύριος θά δώσει τήν θεραπεία. Ἔτσι καί ἔγινε. Ἡ ἀσθενής ἔγινε τελείως καλά.

Τόν καιρό τῆς κατοχῆς δέν εἶχε οὔτε τά ἀπαραίτητα γιά νά συντηρήση τήν οἰκογένειά του. Ξεκινοῦσε μέ τά πόδια ἀπό τό χωριό Σκουτεσιάδα γιά νά πάη στό Ἀγρίνιο νά πάρη τοὐλάχιστον κάτι ἁπλό γιά τά δυό παιδιά του πού εἶχε τότε. Στόν δρόμο προσευχόταν νά τοῦ δώση ὁ Κύριος κάτι γιά νά ἀγοράση ἔστω λίγα τρόφιμα. Ἡ προσευχή του εἰσακουόταν. Δέν εἶναι λίγες οἱ περιπτώσεις πού μετά τήν προσευχή εὕρισκε ἐκεῖνο τόν καιρό χρήματα στόν δρόμο.

Προεῖδε τήν κοίμησή του καί εἶπε ὅτι ἐγώ θά φύγω σέ λίγο. Τό τελευταῖο τροπάριο πού ἔψαλε πρό τῆς κοιμήσεώς του ἦταν τό «Τίς Θεός μέγας...».

Ἐκοιμήθη τήν 28η Ἰανουαρίου 2000.

Σημειωτέον ὅτι τό σῶμα του δέν πάγωσε, ἂν καί πέρασαν περισσότερες ἀπό 24 ὧρες ἀπό τήν στιγμή πού ἀναχώρησε γιά τήν ἄνω Ἰερουσαλήμ.

Ἂς ἔχουμε τήν εὐχή του. Ἀμήν.

*(Από το βιβλίο «**Ασκητές μέσα στον κόσμο**», Κεντρική διάθεση βιβλίου: Ιερόν Ησυχαστήριον «Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος», Μεταμόρφωσις Χαλκιδικής)*

(Πηγή ηλ. κειμένου: enromiosini.gr*)*